

APOCRYPHA

Llinell wariant y gyllideb ac yn y Ddraig o FEIBL y Brenin 1611

www.Scriptural-Truth.com

BEL a'r Ddraig a

Y llyfr Bel a'r Ddraig [yn Daniel]

Hanes y dinistr Bel a'r Ddraig,

Torri oddi wrth ddiwedd Daniel.

{1:1} a oedd Astyages Brenin a gasglwyd at ei dadau, ac

Cafodd Cyrus Persia ei Deyrnas.

Mae Daniel a {1:2} yn sgwrsio gyda'r Brenin, ac oedd

yn anad dim anrhydeddu a'i ffrindiau.

{1:3} awr roedd y Babylons idol, o'r enw Bel, ac mae

Roedd wario arno mesurau mawr deuddeg bob dydd o

blawd mân, a defaid deugain a chwe ar longau gwin.

{1:4} a Brenin addoli iddo ac aeth dyddiol yn dwli arni

ei: ond roedd Daniel yn addoli Duw ei hun. A dywedodd y
Brenin

-unto ef, pam dost nid ymhél addoli Bel?

{1:5} sy'n ateb a ddywedodd, oherwydd nid wyf gall addoli

Mae dod ynghyd â dwylo, ond Duw, a chanddynt greodd byw

y nefoedd a'r ddaear, a chanddynt sofraniaeth dros bob cnawd.

{1:6} yna y dywedodd y Brenin-unto ef, ymhél yn Thinkest nid y Llinell wariant y gyllideb yw'r Duw byw? seest ymhél nid faint y mae ei eateth a

drinketh bob dydd?

Mae {1:7} yna Daniel yn gwenu, ac a ddywedodd, O frenin, nid cael eu twyllo: am hyn yw ond clai o fewn, a pres heb, a oedd byth yn bwyta neu yfed unrhyw beth.

{1:8} fel y Brenin oedd wroth, a galwodd am ei offeiriaid, a dywedodd-unto iddynt, os dywed et wrthyf nad sydd yn hyn yw bod

devoureth y expences hyn, bydd et yn marw.

Mae {1:9} ond os gall et ardystio mi llinell wariant y gyllideb yn devoureth iddynt,

yna bydd Daniel yn marw: ar gyfer oes ganddynt siarad gabledd erbyn

Llinell wariant y gyllideb. A dywedodd Daniel-unto y Brenin, gadewch iddo yn unol â

câr dy air.

{1:10} bellach yn offeiriaid Bel yn threescore ac yn deg, wrth ymyl eu gwagedd a'u plant. Ac aeth y Brenin gyda Daniel i Deml Bel.

{1:11} offeiriaid mor Bel Dywedodd, ise, awn: ond ymhél, O y Brenin, ar y cig, a gwin yn cael eu gwneud yn barod, a gau y drws cyflym ac yn ei selio gyda signet driw ei hun;

{1:12} a morrow pan mae ymhél yn comest mewn os ymhél findest nid yw nad oes ganddynt Bel lyncu pob un, byddwn yn dioddef marwolaeth:

neu, fel arall, Daniel, a speaketh drwy dwyll yn ein herbyn.

{1:13} a bod yn eu hystyried ychydig: ar gyfer dan y Bwrdd eu Roedd gwneud fynedfa Cyfrin, lle daeth yn barhaus, ac a ddefnyddir y pethau hynny.

{1:14} felly pan oeddent yn mynd ymlaen, gosododd y Brenin cigoedd

cyn Bel. Erbyn hyn roedd Daniel wedi ennyn ei weision i dod â Lludw, a'r rhai oedd yn strewed ym mhob un y y Deml ym mhresenoldeb y Brenin yn unig: yna maent allan, aeth

Caeodd y drws, a selio â signet y Brenin, a gadael felly.

Daeth {1:15} bellach yn y nos yr offeiriaid â'u gwragedd plant, fel yr oeddent wont i wneud, a oedd yn bwyta ac drinck holl.

{1:16} yn y betime y bore, cododd y Brenin, a Daniel gydag ef.

{1:17} ac y Brenin a ddywedodd, Daniel, yw'r seliau cyfan? Ac meddai ef, ie, O frenin, byddant yn gyfan.

{1:18} a gynted ag wedi iddo agor yn galed, y Brenin edrych ar y tabl, a gwaeddodd â llais uchel, celf gwych ymhél, O Bel, a gyda hwn yn oedd dim o gwbl.

Mae {1:19} yna chwarddodd Daniel, a gynhaliwyd y Brenin ei fod

Dylai ni fynd i mewn, ac a ddywedodd, wele bellach y palmant, a

Marc dda eu hesiampl yn hyn.

{1:20} a dywedodd y Brenin, gwelaf ôl traed dynion, menywod, a phlant. A wedyn oedd y Brenin yn ddig,

{1:21} a gymerodd yr offeiriaid â'u gwagedd a'u plant,

Pwy shewed drysau ef y Cyfrin, lle y daethant, ac yfed pethau o'r fath fel yr oedd ar y Bwrdd.

{1:22} Felly mae Brenin y slew hwy, a darparu llinell wariant y gyllideb

i Daniel y pŵer, sy'n dinistrio iddo ac yn ei Deml.

{1:23} ac yn un lle y bu Draig mawr,

y maent o Babylon addoli.

{1:24} a dywedodd y Brenin-unto Daniel, gwywo ymhél hefyd ddweud

y mae hyn yn pres? ise, ef liveth, mae'n eateth ac yn drinketh; canst ymhél yn dweud ei fod yn oes Duw byw: Felly addoli ef.

Yna dywedodd {1:25} Daniel-unto y Brenin, bydd fy addoli y Duw fy Arglwydd: am ei fod yn y Duw byw.

{1:26} mi ond rhoi caniatâd, O frenin, a bydd fy slay hyn

Ddraig heb cleddyf neu staff. Dywedodd y Brenin, rhoddaf hwn

gadael.

{1:27} Mae yna Daniel llain, a braster, a gwallt, a oedd

seethe nhw gyda'i gilydd, ac a wnaeth lymphiau ohoni: hyn yn eu rhoi ar

genau y Ddraig, ac felly mae y Ddraig wedi byrstio yn sunder: a

Dywedodd Daniel, ise, mae'r rhain yn et addoli duwiau.

{1:28} pan Clywodd maent o Babylon, maent wedi cymryd mawr

dicter, ac yn cynllwynio yn erbyn y Brenin, yn dweud, y

Brenin yn dod yn Iddew, a oes ganddynt ei fod yn dinistrio Bel, gan fod ganddynt

rhoi TAW ar y Ddraig, a dienyddiwyd yr offeiriaid.

Mae {1:29} fel y daethant i'r Brenin, ac a ddywedodd, yn cyflawni ein

Bydd Daniel, neu fel arall byddwn yn dinistrio hwwn a driw tŷ.

{1:30} awr pan Gwelodd y Brenin y pwysodd iddo

boenus, yn cael ei gyfyngu, Cyflwynodd Daniel-unto iddynt:

{1:31} sydd iddo fwrw i ffau y Llewod: pan oedd yn chwech diwrnod.

{1:32} ac roedd saith Llewod, ac maent yn y den

wedi rhoi iddynt carcasau dau bob dydd, a defaid dau:

a wedyn na roddwyd iddynt, i fwriad y gallen nhw devour Daniel.

{1:33} bellach oedd yn Jewry proffwyd, o'r enw

Habbacuc, sydd wedi gwneud botes, ac sydd wedi torri bara i mewn

bowlen, a oedd yn mynd i mewn i'r cae, ar gyfer ei ddwyn i y reapers.

{1:34} ond angel yr Arglwydd-unto Habbacuc a ddywedodd, ewch,

BEL a'r Ddraig dudalen 646

gario cinio y mae'r ymhél hast i Babylon-unto Daniel,

Pwy sydd yn ffau y Llewod.

{1:35} Habbacuc a dywedodd, Arglwydd, welais erioed Babylon;

Ni wn lle yn y ffau.

{1:36} yna yr aeth angel yr Arglwydd ag ef gan y Goron,

a moel ef gan y gwallt ei ben, a thrwy y

Pennodd vehemency ei ysbryd ef yn Babylon dros y den.

{1:37} Habbacuc ac yn wylo, yn dweud, O Daniel, Daniel,

cymryd y cinio a chanddynt Duw anfon cyhudd.

{1:38} Daniel ac a ddywedodd, ymhél hast cofio imi, O

Duw: ychwaith hast ymhél rhoi'r gorau iddynt geisio hwnn a chariad

ymgyngoriadau ar y gweill.

{1:39} felly cododd Daniel, a oedd yn bwyta: a yr angel o y

Gosododd yr Arglwydd Habbacuc yn ei le ei hun unwaith eto ar unwaith.

{1:40} ar y seithfed diwrnod, aeth y Brenin i bewail

Daniel: a pan ddaeth at y den, edrychodd yn, a

weld, roedd Daniel yn eistedd.

Roedd {1:41} yna wylo y Brenin â llais uchel, yn dweud,

Celf mawr Duw Arglwydd Daniel, ac nid oes dim arall wrth ymyl

ymgyngoriadau ar y gweill.

{1:42} ac ef Tynnodd ef allan, a bwrw y rhai a oedd y
achosi ei dinistr yn y ffau: ac yr oeddent yn
devoured mewn eiliad cyn ei wyneb.

APOCRYPHA

LLINELL WARIANT Y GYLLIDEB AC YN Y DDRAIG O FEIBL Y BRENIN 1611

www.Scriptural-Truth.com